

(Νιτρογλυκερίνη	75 o/o
(Randanite	20.80 o/o
'Αριθ. 1 (Πυριτικὸν δέξιν τοῦ Vierzon	3.80 o/o
(ὑποανθρακικὸν Μαγνήσιον	0.40 o/o

‘Ηδυναμίτις είναι σώμα πηκτώδες παχύεις τὴν ἀφῆν, ἀντέχει εἰς τὰς ἐπικρούσεις τὰς μᾶλλον ἵσχυρὰς καὶ εται εἰς τὸν δέρχ χωρὶς νὰ ἔκρηγῃ. ‘Εάν δημιώς τὰ παραγόμενα δέρια δὲν ἔξερχωνται κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῶν, τότε ἀποκτῶν μεγάλην ἔκτατικὴν δύναμιν, ητις δύναται νὰ προκαλέσῃ τὴν ἔκρηξιν τῆς ἀλγης μάζης. ‘Η ἔκρηξις τῆς δύναμιτιδος δύναται νὰ ἔπιευχθῇ καὶ διὰ τῆς ἀναφλέξεως ἐμπυρεύματος περιέχοντος κροτικὸν ὑδράργυρον εὑρισκομένου εἰς τὸ ἄκρον ὑμιαλίδος καιομένης βραχέως, ητις λέγεται πυριτιδούχον σχοινίον (cordeau) τοῦ Bickford καὶ ἔχει μῆκος 0.80 μ. ‘Η δυναμίτις ἀναφλέγεται ἐπίσης καὶ διὰ τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ κατὰ τὸν τρόπον τούτον ἀνέφλεξαν 80 τόνους δυναμίτηδος τοῦ Chatham τῇ 15)28 Σεπτεμβρίου 1905 ἐν τῇ διώρυγι τοῦ Σουέζ.

‘Εάν δὲ η νιτρογλυκερίνη ἐνωθῇ μετ' οὐσιῶν ἐνεργῶν, τότε ἀποκτᾷ μεγαλυτέραν ἔκρηκτικὴν δύναμιν καὶ σχηματίζομεν σειρὰν τοιούτων ἔκρηκτικῶν σωμάτων. Αἱ κυριώτεραι οὐσίαι μεθ' ὧν ἀναμιγνύουσι τὴν δυναμίτιδα είναι η πυρίτις κατὰ τὸ μᾶλλον η ἥττον καλῆς πιστότητος, η βαμβακοπυρίτις καὶ τὸ αζωτώδες ἄχυρον (paille nitrée) κ.τ.λ. Χάριν περιεργειας παραπέστομεν ἐνταῦθα τὴν σύστασιν διαφέρων δυναμιτίδων.

Δυναμίτις Nobel ἀρ. 3

Νιτρογλυκερίνη	52 μέρη
Πιριούσιατα ξύλου	10 "
Νιτρον	33.50
Ανθρακικὸν νάτριον	1.30

Διαθοκλάσται

Νιτρογλυκερίνη	52—55 μέρη
Kieselguhr	30—21 "
Γαλανθραξ	) πυρίτις κα-
	12—0 "
Αζωτικὸν Νάτριον	) τιωτέρας ποι-
	4—15 "
Θείον	) διητος
	2—3 "

Διαρρηκτικὴ γελατίνη.

Νιτρογλυκερίνη	93—90—91.6 μέρη
Βαμβακοπυρίτις	7—10—8.4 "

Πυριτιδοποιεῖα καὶ Δυναμιτιδοποιεῖα λειτουργοῦσιν ἐν Ἑλλάδι πολλὰ ὧν σπουδαιότερα είναι.

Τὸ Ελληνικὸν πυριτιδοποιεῖον τοῦ ταγματάρχου Β. Δροσινοῦ. Παράγει 250 δκ. πυριτιδος ἡμερήσιως.

Τὸ πυριτιδοποιεῖον τῶν ἀδελφῶν Βερδεσοπούλων παράγει 80000 δκ. ἑτησίως.

Τὸ Δυναμιτιδοποιεῖον τῆς Γαλλοελληνικῆς ἑταιρίας διπερ διὰ συμβάσεως ὑπερχεώθη νὰ μὴ παράγῃ ἑτησίως ποσότητα πυριτιδος ἀνωτέρην τῶν 12000 δκ. (Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῶν ὥφελμάων βιδίλιων ὁ Εθνικὸς Πλούτος τομ. 2 σελ. 16).

ΕΓΣΤΑΘΙΟΣ

ΠΕΡΙ ΔΙΣΚΟΥ

Μία ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων Ἑλληνικῶν ἀσκήσεων, τῶν εὐχαρίστων καὶ τὰ μᾶλλα συντελουσῶν εἰς τὴν εὐσωμιαν τοῦ γυμναζούμενου είναι καὶ η δισκοθολία. ‘Ο δίσκος είναι ξυλινός, σχήματος φακοειδούς, διαμέτρου 0,22 τοῦ μέτρου, ἔχει περίζωμα σιδηροῦν ὡς καὶ ελάσματα δρειχάλκινα ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν παρειών αὐτοῦ, κανονίζοντα τὸ διεύθυντο παραδεδεγμένον ράρος του, ὅπερ είναι δύο χιλιόγραμμα (μία δικαὶα καὶ διακόσια εἴκοσι πέντε δράμαια). ‘Η βαλδίς ἀφ' ής βάλλεται ὁ δίσκος είναι τετραγωνικὴ μὲ πλευρὰν 2 1/2 μέτρων, δριζοντία, ύψους 0,06 μ. ὅπερ τὸ λοιπὸν ἔδαφος. ‘Ο τροπὸς τοῦ βάλλειν τὸν δίσκον Ἐλληνικῶς ἔχει κανονισθῆν ἐν Ἀθηναῖς τῷ 1895 ὅπο τῆς δισκοθολίας τοῦ Δουκιανοῦ (2) καὶ ἔξ αὐτοῦ τοῦ καλλίστου αντίτυπου τοῦ δισκοθολίου τοῦ Μύρωνος τοῦ ἐν τῷ Palazzo Massini εὑρισκομένου οὗτω.

‘Ἐν τῷ ἀγώνι τῆς δισκοθολίας κηρύσσεται νικητὴς ὁ βαλὼν τὸν δίσκον μακρότερον καὶ τηρήσας τοὺς ἔξης δρους. ‘Αναδάς δ δισκοθόλος ἐπὶ τῆς βαλδίδος καὶ λαβὼν τὴν κεκαγονισμένην δριθίαν στάσιν ἔχων τὸν δεξιὸν πόδα δέκα ἔως δέκα πέντε ἑκατοστά τοῦ μέτρου διπίσων τοῦ ἀριστεροῦ ἀπὸ πιέρηνς εἰς πιέρην, φέρει τὸν δίσκον ἀπὸ τῆς χριστερᾶς χειρὸς εἰς τὴν δεξιὰν καμπιτομένην ἐπὶ τοῦ ὥμου ὅπο γωνίαν 45°, ἐπειτα φέρων τὴν δεξιὰν χειρὰ διπίσων καὶ συγχρόνως στρέφων τὴν κεφαλὴν καὶ κυρτούμενος ἐπὶ τοσοῦτον, ὅπερ νὰ ἰδῃ ἀκρῷ δριθαλμῷ τὰς δεξιὰς πλευράς, προβάλλων τὰ δεξιά ἀκρα, βάλλει τὸν δίσκον συναριών πάσας τὰς δυνάμεις προσπαθῶν ἐνταυτῷ νὰ μὴ ἔξ ἐληφθῇ τῆς βαλδίδος πρὶν η πέσῃ ὁ δίσκος ἐπὶ τοῦ ἔδαφους.

‘Εκτὸς του τρέπου τοῦ βίλλειν τὸν δίσκον Ἐλληνικῶς είναι καὶ ὁ πρὸ τινῶν μόλις ἐτῶν ὅπο τινος Οὐγγροῦ ἀδηλητοῦ τὸ πρώτον τεθεὶς εἰς χρῆσιν καὶ ἔνεκα τούτου καὶ Οὐγγρικὸς αληθεῖς. Κατὰ αὐτὸν δ δισκοθόλος κρατῶν τὸν δίσκον διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἡμικαμμένης καὶ διλίγον κατωτέρω τοῦ υφους τῶν ὥμων εὐρισκομένης περιστρέφεται περὶ αὐτὸν δις καὶ εἰς τὸ τέρμα τῆς δευτέρας περιστροφῆς βάλλει τὸν δίσκον δυναμεῖ τῆς ἐκ τῆς τριχείας περιστροφῆς ἀναπτυχθεῖσης φυγοκέντρου δυνάμεως, καὶ οὕτω η δισκοθολία, ὁ εὐγενής οὗτος τοῦ ἀσκείσθαι τύπος, το ἐπίχαρι καὶ ἐπέραστον τοῦ σώματος τοῦ ἀδηλητοῦ ἐπεξεργαζον μένη, η εἰς τὴν σμίλην τοῦ Μύρωνος τὴν ἀθανασιαδωρήσασα, μεταβλέπεται εἰς μίχη ἐκ τῶν ἀκαλαισθητῶν τοτέρων ἀσκήσεων. Καὶ ἐάν δ οὐγγρικὸς τρόπος, οὕτως τὸ μοναδικὸν προτέρημα είναι τὸ δις δι' αὐτοῦ δ δίσκος βάλλεται μακρότερον, εὑρεν ἐν τῷ Ἐλληνικῷ ἀθλητικῷ κόσμῳ λάτρας τινας τοῦτο προέρχεται τὸ μὲν ἐκ τοῦ δις δ τρόπος τοῦ Ἐλληνικῶς δισκεύειν καὶ

δύσκολος είναι καὶ σώμα εὔκαμπτον χρειάζεται, τὸ δὲ καὶ ἐκ τῆς ἐπιπολαῖου πρὸς τὸ ξενολατρεύειν καὶ Εὐρωπαῖς εἰν ροπῆς αὐτῶν.

Παρὰ τοῖς ἀρχαῖοις Ἐλλησιν η δικοδολία εὑστά
μία ἐκ τῶν τὸ πένταθλον ἀποτελοῦσῶν ἀδηλητικῶν
ἀσκήσεων, ἔξειπτο τὸ μὲν ὡς ἐπεξεργαζομένη τὴν
εὐσωμίαν τοῦ ἀσκουμένου, τὸ δὲ διὰ τὸ εὐγενὲς τῆς
καταγωγῆς της, διότι τὴν εὔρεσιν αὐτῆς ἀνήγον εἰς
τὸν Ἀπόλλωνα δυτὶς μετὰ τῆς αὐτῆς τέχνης μεθ' ής
ἔπαιζε τὴν λύραν, ἔδικλλε καὶ τὸν δίσκον. Τὸ σχῆμα
τοῦ ἀρχαῖου δίσκου ήτο ὡς διετηρήθη καὶ σήμερον
φανερός, κατεσκευάζετο δὲ ἐκ λιθοῦ η ἐκ ξύλου η
ἐκ μετάλλου. Τὸ βάρος αὐτοῦ ήτο ἀνάλογον τῆς δυ-
νάμεως τοῦ δισκεύοντος, πιθανὸν δημιούργον νὰ εἶχε καν-
ισθῆ καὶ κατασταθῆ πανεληγήνως παραδεδεγμένον
τὸ βάρος αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπισήμοις ἀγῶνιν. Λίθινος
δίσκος εὐρέθη ἐν Αἰγαίῃ, καθὼς καὶ μετάλλινος ἐν
Ολυμπίᾳ, δυτὶς είναι ἀνάδημης. Ἐλληνες δισκοδόλοι
περιφριψιοι ὑπῆρχαν, δι Κάστωρ, δι Πολυδεύκης, δι
Περσεὺς, Φάύλος δι Κροτωνίτης δυτὶς ἐδίσκευσεν
πόδις ἐνενήκοντα πέ.τε, παρ' Ὁμήρῳ δὲ ἀναφέρεται
νικητῆς εἰς τοὺς ἐπὶ τῷ θυνάτῳ τοῦ Πατρόκλου τελε-
σθέντας ἀγώνας δι Πολυπότης τοῦ Αἴγαντος τοῦ Τε-
λαμονίου ὑστερήσαντος. Μυθολογεῖται διτὶ δυσκεύ-
οντες ἐφόνευσαν, δι Απόλλων τὸν φίλον του Ύάκωντον,
δι Περσεὺς τὸν Πενθερόν του Ακρίσιον καὶ δι Οὖνος
τὸν ἀδελφόν του Θέρμιον. "Ολη δημιούργοι οἱ θρύλοι
οὗτοι σκοπὸν είχον νὰ καταστήσωσι τοὺς τε δυσκεύ-
οντας καὶ θεωρέουσι προσεκτικούς κατὰ τὴν ὥραν
τῆς ἀσκήσεως.

Θ. ΛΑΡΔΗΣ

[1] «Βαλδίς διακέχωσται μικρὰ καὶ ἀποχρῶσα ἐνὶ¹
ἐστῶτι, η δὲ τὸ κατόπιν καὶ τὸ δεξιὸν σκέλος ἀνέ-
χουσα πρανὴ τὰ ἐμπρόσθεν ἐργάζεται καὶ κουδί-
ζουσα θάτερον τοῖν σκεδοῖν, δι χοὴ συναναπάλλε-
σθαι καὶ σύμπτορεύεσθαι τῇ δεξιᾳ.² Τὸ δὲ σχῆμα τοῦ
δίσκου ἀνέχοντος ἔξαλλάξαντα τὴν κεφαλὴν ἐπὶ³
δεξιὰ χοὶ κυρτούσθαι τοσοῦτον, δῶν ὑποβλέψαι
τὰ πλευρὰ καὶ οιστεῖν, οἷον ἀνιμῶντα καὶ προσεμ-
βάλλοντα τοῖς δεξιοῖς πᾶσι.

[2] «Μῶν τὸν δισκεύοντα, ην δ' ἐγώ, φῆς τὸν ἐπι-
κεκυφότα κατὰ τὸ σχῆμα τῆς ἀδέσσεως, ἀπεστραμ-
μένον εἰς τὴν δισκοφόρον, πρόεμα δικλάζοντα τῷ
ἐτέρῳ, ἐοικότα ξυναναστόσμενῷ μετὰ τῆς βολῆς;
Οὐκ ἐκεῖνον, η δ' ὅς, ἐπεὶ τῶν Μύρωνος ἐργῶν ἐν
καὶ τοῦτο ἐστὶν δικοδόλος, δὲν λέγεις.

NEA ZΩΗ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ - TEKNAI

«Η Κατοχὴ» ιστορικὴ σκηνογραφία ὑπὸ Γεω-
Βώκου. — «Η Κατοχὴ είναι τὸ ἐργον τὸ δροῦον ἐ-
κυριάρχησε τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς καθ' ὅλην τὴν
θερινὴν περίοδον. Ὑπερθάδα τὸν σεβαστὸν ἀριθ-
μὸν τῶν 30 συνεχῶν παραστάσεων ἔθισε τοκόρο,
τὸ δροῦον ἀμφιβαλλόν ἀν ἐσημειώθη εἰς τὰ ἐλλα-
νικὰ θεατρικὰ χρονικά. Η ὑπόκριτος ὑπῆρχεν
ἀρκετὰ καλὴ αἱ δὲ ἐνδυμασίαι σχεδιασθεῖσαι ὑπὸ⁴
τοῦ καλλιτέχνου κ. Θωμοπούλου, πιστόταται καὶ
ἀρκετὰ πλούσιαι. Η ὑπόθεσις τοῦ δράματος ἐν
ὅληστοις ἔχει ὡς ἔπις: εὐρύσκομενα κατὰ τὸ
1754· ἡ Ἑλλὰς ἐπωθελθεῖσα τῆς περιπλοκῆς τῆς
Τουρκίας μὲ τὴν Ρωσίαν στέλλει ἀνταρτικὰ σώ-
ματα νὰ φέρουν τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὴν "Ηπειρον
καὶ τὴν Μακεδονίαν. Ο ἐνθουσιασμὸς ἐν Ἑλλάδι
φθάνει εἰς τὸ κατακόρυφον, δῆλοι πιστεύουν ὅτι
ἡ γηγενεῖς η εὐδογημένη ἡμέρα καὶ διτὶ ἀρχίζει ἡ ἐκ-
πλήρωσις τῶν πόθων τῶν Πανελλήνων· αὐτὸς δι
Βασιλεὺς εἰς τὸ τελεστήραφον τῆς Τουρκίας ὀ-
παντῷ συμφώνως πρὸς τὴν φωνὴν τῆς φιλοπατρίας
του, ἀψηφεῖ τοὺς κινδύνους καὶ τὰς ἀπειλὰς τῶν
πρεσβεῶν τῆς Αγγλίας καὶ Γαλλίας. Ἐμπρὸς λοι-
πόν! Οι Βασιλεῖς θυσιάζουν τὰ πάντα, πούσιαν,
θρόνον, ζωὴν διὰ τὴν θρησκείαν τῆς Μεγάλης
Ίδεας οἱ γηραιοὶ καπεταναῖοι σφῆγοντα τὰ τιμη-
μένα ὅπλα των μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ κροτίσουν
ἄλλην μίαν φοράν ὑπὲρ τον ιεροῦ Ἀγῶνας καὶ οἱ
νεαροὶ πατριῶται σπεύδουν νὰ ζωσθοῦν τὴν σπά-
θην διὰ νὰ ἀγωνισθοῦν ὑπὲρ τῶν δούλων ἀδελφῶν!
Τὸ ὥραιον δημος αὐτὸν ὄντειρον δεν διηκεσε πολὺ, δι
Ἀγγλογαλλικοὺς στόλος ἐφάνη εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἀ-
πειβίασε στρατὸν, "Αγγλος δὲ ἀξιωματικὸς τρίς
τύπτει τὴν γῆν μὲ τὸ σκῆντρόν του εἰς σημείον
ὅτι τὴν υπεδούλωσεν. Ο "Οὐθων ἀναγκάζεται νὰ
δώσῃ προφορικὸν διαβεβαίωσιν οὐδετερότος,
καὶ τότε μὲ βουρκά μένα μάγτα διότι τὸ γλυκὺ αὐτὸ
ὄνειρο ὑστέσθη τόσον γλυγόρα φωνάζει πρὸς τοὺς
ἀπλαπισμένους πολίτας: «Ἐτελείωσεν η ὑπόθεσις
τοῦ Βασιλέως σας, τὸ μαρτύριον καὶ τῆς πατρίδος
η συμφορά ἀς χρονισμένουν εἰς τὸ μέλλον πρὸς
κρατιώσιν τῆς φυλῆς. Μᾶς δὲσμευσάν, τοὺς ἡ-
ναγκάσαμεν δημος νὰ φανοῦν περισσότερον βάρ-
βαροι ἀδ' ὅτι είνε, τοὺς ἐδειξαμεν διτὶ ζῶμεν».

Καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν βραχεῖαν περιάνψιν τῆς υ-
ποθέσεως φαίνεται δῶν τὸ δρᾶμα εἰνε εἰς ἐπανος
τῆς φιλοπατρίας τῶν ἀδικημένων ἐκείνων βασι-
λέων, οἱ ὅποιοι ἐτάφησαν μακράν τῆς γλυκεῖας
των Ἑλλάδος, τὴν ὅποιαν τόσον ἡγάπισαν. Δυνα-
τὸν νὰ είχον πλεῖστα ἄλλα ἀλαττώματα—η ἴστορία
δις κρίνη—ἄλλ' ὁ ἐνθουσιασμὸς των πτο εἰλικρινῆς
καὶ ὡς μόνον θεὸν ἐλάτρευον τὴν Μεγάλην Ίδεαν.
Ὑπῆρχαν ἀτυχεῖς εἰς τὴν περὶ ης δι λόγος περί-
στασιν, η μᾶλλον παρασυρόμενοι ὑπὸ τοῦ ἐνθου-
σιασμοῦ των, δὲν κατώρθωσαν νὰ διακρίνουν διότια
ώφειλε νὰ ητο η στάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ διεπρα-
ξαν σφάλμα πολιτικόν.

Η φιλολογικὴ ἀξία τοῦ ἐργον ἐγείνεν ἀφορᾷ
πεισματώδους διαμάχης—δεν είναι δὰ καὶ τόσον